

Library of Congress Washington, D. C.

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

VESTI IZ SLOVENIJE

PREGANJANE CERKVE gre divje naprej v celi Sloveniji. Vedno več krajevnih odborov prepoveduje cerkvene pogrebe, vedno več krajev nima več službe božje, ker duhovnik ne dobi dovoljenja, da bi maševal. Na drugi strani komunisti silno love posamezne duhovnike, da bi jih najeli za njihove priganjaje. Komunistični komisariji neprestano mučijo duhovnike z vabilji na sestanke in tam jih silijo, da bi postali vladni ovaduhi in poročevalci. Hočejo pač s tem spraviti duhovnike ob ugled in zaupanje pri ljudeh.

IZ KRANJSKE GORE so isti dan selili 10 družin iz Rateč na tri družine. Poglavarji družin so romali v zapor, drugi člani pa na kočevsko. Menda tam delajo na državnih posestvih. Zaprlji so oba župnika v teh dveh farah. Župnik iz Kranjske gore je dobil 8 mesecev, župnik iz Rateč pa dve leti zapore.

UMRLI SE: Maks Kostanjevec v Ljubljani, Karl Tegl v Ljubljani, Ivan Mojzer v Ljubljani, Franc Pirnat v Kamniku, Hinko Glavan v Ljubljani.

VSI HOČEJO BITI URADNIKI — Titove "zadrage" so prenapolnjene z uradnistvom, kakor tudi sicer vsa državna podjetja. Vsak, ki je količkaj sodeloval v "osvobodilnem" boju hoče zato plačilo v službi uradnika. Tako ima podružnica Narodne banke v Solkanu 28 uradnikov. Včasih pride en uradnik na enega delavca. Skladničniki so skoraj vsi v ostavki. Knjižno in blagovno stanje se redkokaj ujema. Nihče ne odgovarjati za kalo. Ostavka navadno ne sprejemajo, ker se nihče ne peha za naporno in odgovorno delo. Ker povsod dobrih uradnikov primanjkuje, jemljejo honorarne in jih dobro plačujejo. Na uro dobivajo taki uradniki po 20-40 dinarjev. So torej boljše plačani kot ostali uradniki. Zato bi mnogo stalnih uradnikov rado šlo med

SNOW Vremenski prerok pravi: (nič se ne ve brez ciganke)

Magleno, mrzleje in sneg danes, nocoj bo padel toplomer na 20 stopinj; jutri delno megleno in mrzlo.

Tri na dan V zadnji "Zarji" je bilo tiskanih samo pet poročnih slik hčerke gl. tajnice. Gotovo je mama plačala drage klišeje. Saj menda ja ne Zarja? Ali ima vsaka članica pravico za pet slik?

Milanček Medvešek, ki zdaj "gostuje" pri Titu, se je nekod spraševal v Prosveti, če ameriškim Slovincem res že bije zadnja ura.

Kako je pri "njih" ne vemo. Ampak po rasti naših naročnikov sodeč pravimo, da smo ameriški Slovinci šele začeli dobro gibati.

honorarne, pa jim ostavk ne sprejmejo in morajo ostati na svojih mestih. Nič ni čudno, da petletka ne uspeva. Zaradi ne-sposobnosti precejšnjega številca uradništva marsikje prihaja do nerednosti. Zato pa ustanavljajo vedno nove kontrolne komisije, kamor pošiljajo najboljše uradnike, teh pa potem zopet manjka po uradih. Dinar je razvrednoten na 10 odstotkov — v zrcalu uradnih cen — in na 5 odstotkov — gledano po svobodnih cenah. Lira in dinar imata skoro enako kupno moč tudi za dolar in zlato.

Prosimo rešite nas v Ameriko

Pod tem naslovom javljamo našim rojakom imena in podatke o tistih slovenskih družinah in posameznikih, ki v Evropi izven domovine čakajo in prosijo za vstop v USA. Prošnje so poslali na Ligo Katoliških Slovencev Amerikancev, 10316 Barrett Ave. Cleveland, Ohio.

Na ta naslov naj tudi piše vsak, ki bi se za koga izmed navedenih zanimal. Lepo prosimo vse naše usmiljene ljudi naj ne gredo mimo te rubrike z mrljim srcem. Vsak, ki bo ta imenabral, naj napravi trden sklep da bo pomagal vsaj enemu.

Bogomir Malenšek, roj. 1922, delavec.

Josip Manfreda, roj. 1892 v Sv. Lucija pri Tolminu, z ženo in triletnim sinom.

Boris Mihalič, roj. 1896 v Ljubotomeru, sodnik, govori slovensko, srbohrvatsko, nemško, češko, italijansko, angleško ter zna nemško in angleško steno-grafijo, z ženo.

Anton Mihelič, roj. 1915 v Škofji Loki, slikar.

Franc Miklavčič, roj. 1904, čevljar, z ženo in 21 letnim sinom.

Franc Miklič, roj. 1916 v Mačkovec pri Novem mestu, kolar, kmetijski delavec.

Metod Milač, roj. 1924 v prevaljah, organist, sprejme tudi vsako drugo delo.

Karl Močnik, roj. 1919 v Okoslavci, Gor. Radgona, avtomehanik, šofer.

Ljubo Montana, roj. 1887 v Starem gradu, apotekar.

Franjo Mordoj, roj. 1900 v Sv. Rok ob Sotli, aktivni vojaški teh. uradnik, trgovec, šofer.

Mira Mozetič, roj. 1923 v Prvačini, prevajalka.

Stanislav Istenič, roj. 1924 na Vrhniki, kmet in vrtnar.

Janez Jaklič, roj. 1912 v Rašici, kmet.

Jože Jakoš, roj. 1914 v Roženberku, št. Rupert na Dolenjskem, kmet.

Franc Jamšek, roj. 1900 v Račevah krojač, z ženo, hčerami: 16, 9, 4 leta ter sinovi: 14, 6, 17 in 2 leti.

Maksimilijan Japelj, roj. 1909 v Postojni, avtomehanik, šofer.

Alojz Jarem, o. 1929 v Krušni vrh pri Drobniču, kmečki delavec.

Ivan Jazbar, roj. 1906 v Idriji, kmet.

Franc Jenko, roj. 1914 v Gorenji vasi pri Ratečah, kmet, ter njegova sestra Ivanka Jenko, roj. 1918 gospodinja.

Štiri zračne ladje propadle v par dneh

General Vandenberg odredil inspekcijo vseh B-29

Hamilton, Bermuda. — Končno se je rešilo 18 zrakoplovec, ki so ostali živi, ko je njihova zračna ladja morala nasilno pristati sredi morja. Sprejel jih je na krov kanadski rušilec Haida. Dva člana posadke sta se v nesreči ubila. Od zadnje sreče so se ponesrečili kar štirje avijoni B-29 in nesreče so zahtevale veliko smrtnih žrtev. Radi teh pogostih nesreč je komanda vojnega zrakoplovstva odredila, da morajo vse zračne ladje B-29 takoj nazaj v delavnice oziroma na domače aerodrome, da bodo pregledani, da se ugotovi, če ni morda kaka napaka v strojih. Poleg tega je šef štaba, general Vandenberg zahteval naj se pospeši modernizacija vseh teh zračnih ladij, da bodo opremljene z najmodernejšimi stroji.

Komunistične vlade ogrožajo mir

Papež je skupini USA senatorjev zopet govoril — o vojni nevarnosti in povdarjal nujnost nove ureditve človeške družbe

Castel Gandolfo, Italija. — Papež Pij je sprejel skupino senatorjev USA in imel nanje političen nagovor, v katerem je povdaril, da vojna nevarnost toliko časa ne more miniti, dokler morajo milijoni ljudi živeti v stanju sužnosti. Rekel je, da je sedaj človeštvo v žalostni družabni zmedbi, ker se na mnogih mestih izključujejo krščanska načela pravičnosti in ljubezni iz javnega in družabnega življenja. Povdarjal je, da je potrebna nova družbena organizacija, ki bo čuvala pravičen red in mir. Kajti zakon sam, kakorkoli naj bi bil moder, se ne more obdržati in uveljavljati, če nima garancije v primerni moči. Človeška narava je tako slaba, da vedno krši zakon, če ni moči, ki bi ga uveljavila. Moč, ki naj jo družba organizira, naj ima namen ščititi in braniti pravice, ki jih je Bog dal človeku, nikdar pa ne sme služiti zato, da bi te pravice izgraval ali jih lomila.

Papež ni imenoval nobene države in nobene vlade z imenom. Očividno pa je meril na komunistične totalitarne režime kot tiste, ki ogrožajo sedanji mir. V zadnjih dveh tednih je papež že tretjič zahteval novo pravično ureditev družbe in nove zakone, ki naj ščitijo pravice in dostojanstvo človeka.

Churchill zahteva naj zapad prizna vsako vlado

London. — Churchill je parlamentu govoril o zunanji politiki. Zahteval je naj USA in Velika Britanija priznata kitajski komunistični režim de facto in da naj obnovita popoldne diplomatske odnose s Spanijo. Rekel je, da nima smisla upirati se priznanju kitajske komunistične vlade, če pa priznavamo sovjetsko vlado in je kitajska notorno samo podružnica Moskve. S tem, da priznamo kako vlado pa še ni rečeno, da odobravamo njeno delo in režim.

NOVI GROBOVI

Sam Veček Umrj je Sam Veček iz 5410 Standard Ave. Truplo leži v Golubovem pogrebem zavodu. Čas pogreba še ni določen.

Anton Muha Po daljši bolezni je preminul v petek zvečer na svojem domu na 962 E. 237 St., Euclid, O. dobro poznani Anton Muha, star 76 let. Tukaj zapušta soprogo Heleno rojeno Švige, doma iz Begunj pri Cerknici, sestrično Frances Turk v Youngstown, O. Rojen je bil v Studencu pri Postojni kjer zapušta brata Janeza in več sorodnikov. Tukaj je bival 25 let. Bil je član dr. Cleveland št. 126 SNPJ. Zaposlen je bil nazadnje pri Cleveland Trencher Co. Pogreb bo v ponedeljek zjutraj ob 8:45 uri iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi na 458 E. 152 St. v cerkev sv. Kristine ob 9:00 uri in na to na pokopališče Kavarija.

Julia Zerovnik Po tri letni bolezni je preminula v Lakeside bolnišnici v soboto zjutraj, Julia Zerovnik (Jerovnik), stara 27 let, stanujoča na 14919 Hale Ave. Tukaj zapušta žalujoče starše: očeta Thomas, rojenega pri Medvodah na Gorenjskem, mater Julio rojeno Borštnar, rojena v Vasi Dravlje pri Ljubljani na Gorenjskem, sestro Amelia omož. Young in več drugih sorodnikov. Rojena je bila v Clevelandu. Dovolila je v Collinwood višjo šolo in Fenn College. Zaposlena je bila v Euclid Road Machinery. Bil je članica pri dr. Slovenske Sokošice št. 442 SNPJ. Pogreb bo v torek zjutraj ob 8:45 uri iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi na 458 E. 152 St. ter v cerkev St. Jerome ob 9:30 uri in nato na pokopališče Kalvarija.

Rose Rokavec Po dolgi bolezni je preminula v Lakeside bolnišnici Rose Rokavec, rojena Urbanc, stara 60 let, stanujoča na 16122 Grovewood Ave. Tukaj zapušta žalujočega soproga Francka, rojenega na Gorenjskem, sina Francka in hčer Rose omož. Aljancie, dve vnukinji in več sorodnikov. Rojena je bila v vasi Mrtvici, fara Leskovec pri Krškem na Dolenjskem kjer zapušta brata Janeza in več drugih sorodnikov. Tukaj je bivala 42 let. Bila je članica dr. V Boj št. 53 SNPJ. Pogreb bo v sredo popoldne ob 1:00 uri iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi na 458 E. 152 St. ter na Lakeview pokopališče.

Iz raznih naselbin CHICAGO, Ill. — Preteklo nedeljo je priredila Slovenska ženska zveza pevski koncert. Ljudje so pokazali, da visoko cenijo slovensko pesem in so napolnili dvorano sv. Štefana. Pesmi so kar lepo zvene. Videlo se je, da se je dirigentinja Anna Cham dobro zavzela za ta zbor. Lepo je, da naše žene najdejo poleg vsega svojega dnevnega dela tudi še nekaj časa za slovensko pesem. Na tem koncertu je odpel nekaj pesmi tudi moški zbor Prešeren. Zadnja pesem "Završki fantje" nam je bila posebno všeč. Po koncertu je bil pes, kjer je dobro igral Snyderjev orkester. — Taki večeri so kar prijetni.

Johnson o obrambi proti komunizmu

Vojni proračun bo znižan za 2 milijona — Amerika mora vzdrževati učinkovito obrambo proti komunizmu

Boston. — Tajnik za narodno obrambo je objavil, da namerava znižati vojni proračun v prihodnjem letu za okoli dva milijona dolarjev. Proračun bo znašal 13 milijonov. Kljub temu upa tajnik Johnson, da bo narodna obramba močnejša in boljše preskrbljena z vsem potrebnim kot je bila doslej. Johnson je tudi povdaril, da morajo Združene Države biti vedno čuječe na straži, dasi je gotovo, da bo komunizem zgubil bitko, ki jo vodi sedaj. Komunizem je duhovno škodljiv, uničuje človeško dostojanstvo, v gospodarskem oziru pa je nemogoč. Kljub temu ima komunizem še krdela fanatičnih zagovornikov in borcev, ki nečesto priznati, da je njihova borba za popolno oblast v diktaturi in suženstvu izgubljena. Borba zavestno in v pripravljenosti, da rešujemo vse kar nam je draga in svetega, vse kar je vredno življenja. Američani bo to svojo nalogo izvršila do konca, ker je ameriški narod zaveden in požrtvovalen v obrambi našega načina življenja in ker vidi strašne posledice komunističnih zmag drugod.

Novi Slovinci prihajajo v Ameriko

Prejeli smo obvestilo, da prihajajo v Ameriko naslednji Slovinci: V Cleveland, Ohio: Marko Malovrh, Jožef Cenin, Anton Lavrida; V Lakewood, Ohio: Ivana Rems; V Milwaukee, Wis.: Ana Rems; V Glendale, L. I., N. Y.: Jože Prajfer; V Warsaw, Ill.: Jakob Farter; v North Chicago, Illinois: Franc Čepon.

NARODNA KATOLIŠKA ORGANIZACIJA POBIRA TA TEDEN STARO OBLEKO

V vsaki katoliški škofiji v Zed. državah je ta teden v teku nabiralna akcija Narodne katoliške organizacije (National Catholic Welfare Conference). V vsaki župniji bo poseben odbor dobrih ljudi, ki bodo zbrali obnošeno obleko, obuvalo in milo, vse to sortirali, spravili v zaboje in odposlali na pristojno mesto. Načelniki te dobrodelne akcije so ameriški škofje. V vsaki župniji bo župnik imenoval poseben odbor, ki bo skrbel, da se akcija vrši ter završi z uspehom. Obleko, obuvalo in milo bo razposlala katoliška dobrodelna akcija na vse kraje sveta najbolj potrebnim, najbolj osirotelim po zadnji vojni. Kdor le more, naj daruje. V clevelandski škofiji bo 20,000 oseb sodelovalo pri zbiranju tega blaga.

Razne najnovjše svetovne vesti

BELGRAD, JUGOSLAVIJA. — Moskva je zahtevala, da mora jugoslovanski odpravnik poslov takoj odpotovati iz Moskve. Obdžili so ga, da je vohunil proti Rusiji. Pred nekaj tedni je Jugoslavija morala odpoklicati svojega ambasadorja, sedaj pa je na vrsti odpravnik poslov. Dejansko se odpravnik poslov Latinovič nahaja pa itak v Belgradu in je nezaupnica, ki jo je dobil, samo sovjetski ukaz naj ne hodi nazaj v Moskavo. Tito je pa tudi izgnal tri sovjetske diplomatske uradnike iz Belgrada.

DETROIT. — Tovorni avijon DC3 je zadel v hišo blizu aerodroma. Pri tem se je ubil pilot in njegov namestnik, pet oseb, ki so bile v hiši pa je bilo ranjenih. Aeroplan je vozil božična darila.

CLEVELAND. — Unija A. F. od L. vozačev truckov na dolge proge je začela s stavko v nedeljo popoldne. Unija ima okoli 7,000 članov. Lokalni vozači, ki vozijo mleko in kruh ne bodo stavkali. Podjetja so zavrnila zahtevo unije glede novih pogojev v službi in glede zdravstvenega in podpornega fonda.

Francoski komunisti obsojajo Tita

Pariz, Francija. — Vodja francoskih socialistov Thorez je je napisal izjavo v kateri pravi: "Francoska komunistična stranka je enostavno in odločno obsodila Titove napake in kasneje njegove zločine. Tito in njegovi so najprej prekršili načela leninizma in marksizma ter proletarskega internacionalizma, padli v buržujski mali nacionalizem, so izvlekli svojo deželo iz tabora demokracije in proti imperijalizmu. Končno so se razkrinkali kot navadni agenti imperijalističnih sil, kot sovražniki delavskega razreda, demokracije in miru."

Irska država vzdržuje trdne zveze z Vatikanom

Dublin, Irska. — Irska država je povdarila svoje zveze z Vatikanom. Pri sprejemu novega nuncija je predsednik republike izjavil: živimo v času ko sta katoliška Cerkev in ves Kristusov nauk napadana s strani novega in najhujšega sovražnika. Mi stalno in vedno obsojamo vsako preganjanje vere in Cerkve. Mi smo vedno zagovarjali in spoštovali pravice, ki jih je Bog dal človeku. To prepričanje nas združuje s Sv. Očetom sedaj, ko trpi v veliki žalosti radi premnogih krivic, ki se Cerkev dogajajo. Novi nuncij Vatikana pri irski državi je Mngr. Ettore Felici, bivši predvojni nuncij v Belgradu.

Oborožitev zapadne Evrope je nujna

Washington. — Odbor za izvedbo Atlantskega pakta je sklenil, da naj komisija za ekonomsko obnovo takoj da prednost izvedbi oborožitve zapadne-evropskih dežel. Odbor pravi, da je oborožitev nujna za ekonomsko stabilizacijo in utrditev zapadne Evrope in naj vse ustave nove pazijo, da se bo izvršitev izvedla točno kakor je določeno.

SLOVENSKI IZGNANCI SO SI REŠILI LE GORO ŽIVLJENJE. POMAGAJMO JIM!

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Božične razglednice — Lepe božične razglednice v slovenskem jeziku dobite tudi v Novak's Card Shop, 6122 St. Clair Ave.

Nocoj na bazar — Kdor si hoče nabrati lepih in koristnih stvari za Zahvalni dan, naj obišče nocoj ali jutri večer bazar župnije Marije Vnebovzete, ki se vrši v Slovenskem domu na Holmes Ave. Zaključek bazarja bo pa jutri večer in takrat mora biti vse oddano. Ne zamudite!

Za olepšanje ceste — Nadaljni trgovci, ki so prispevali za okrašenje St. Clair Ave. so sledeči: John Drenik Beverage Distributors, Vi-Martin Style Shop, James Slapnik, Jr. florist, Louis Oblak Furniture, St. Clair Window Shade Co., Rogel Tailoring, Hibler Jewelry, Marn Cleaners, Haffner Insurance, Don Shoe Repair, St. Clair Auto Parts Bill's Hardware, Fads & Fashion Studio, Grdina Shoppe, Emil Bukovec Groceries, Norwood Beverages, Beros Studio, John Susnuik Norwood Appliance & Furniture, Rehabilitation Veterans, Jack Kordic Confectionery.

Nadaljna imena še sledijo. Louis Slapnik je pridno na delu, da bo vse o pravem času organiziral, da bo St. Clair avenija tudi letos lepo okrašena za božično sezono. Vse delo se vrši pod pokroviteljstvom St. Clair Merchants Ass'n in Lake Shore Post št. 273 od Ameriške Legije.

Ne bo lista — V četrtek 24. nov. bo Zahvalni dan, ki je v Ameriki velik praznik. Ameriška Domovina na ta dan ne bo izšla in urad bo ves dan zaprt. Dober tek vsem skupaj!

Sovjeti uničujejo cele narode

Poročilo predsednika litvanske vlade — Pol milijona Litvancev se uničenih Lake Success. — Predsednik začasnih litvanske vlade v izgnanstvu je predložil Zvezi Narodov zelo obširno spomenico o ruskem preganjanju in uničevanju litvanskega naroda. Predsednik litvanske vlade pravi, da Stalinov režim hoče za vsako ceno uničiti ves narod Litvanije, Letonske in Estonke.

Tem narodom grozi popolno iztrebljenje. Doselej so iztrebili v Litvaniji nad 520,000 oseb. V dvajsetih letih ne bo več nobenega sledu o teh narodih več, pravi Lozoraitis, če se to pobijanje ne ustavi. Položaj katoliške Cerkev in vseh drugih verstev je v Litvaniji skrajno tragičen.

Zvezi Narodov je predložila angleška delegatinja tudi poročilo, da so Rusi uničili v kavkaški pokrajini že tudi nad pol milijon raznih muslimanskih plemen.

Judje nočejo mednarodne uprave Jeruzalema

Lake Success. — Zastopnik Palestine je zavrnil predlog za mednarodno upravo Jeruzalema in svetih mest. Zavrnil je tudi vse predloge posredovalne komisije Zveze Narodov.

AMERIŠKA DOMOVINA
 (JAMES DEBEVO, Editor)
 6117 St. Clair Ave. Cleveland 4, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NOVEMBER

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
	1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

NAROČNINA
 Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.
 Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES
 United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.
 Canada and all other countries outside United States \$10 per year, \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.
 No. 228 Mon., Nov. 21, 1949

Po pariški konferenci

Acheson je v Nemčiji slavil upornost berlinskega prebivalstva in pri tej priliki dejal, da Amerika ne more pomagati tistim, ki si ne pomagajo sami. Te besede so očiten poziv naj narodi pred vsem sami nastopijo proti svojim tiranom potem naj pa pričakujejo pomoči od zunaj.

Ob enem so te besede nekako značilno opravičilo za sedanje ravnanje zapadnih sil. Njihova borba proti komunizmu ni sicer zastala ali aktivnih, vidnih, učinkovitih dejanj v zadnjem času ni začela. Amerikanski generalni konzul je v kitajski komunistični ječi, pa so zastoj vsi pozivi odličnih Amerikancev naj vlada kaj stori, da ga reši. Komunistični tisk na Kitajskem pa je iz njegovega slučaja napravil ogromno tirado proti vsem Amerikancem in hujška dnevno proti vsemu kar je ameriškega. Ob enem komunisti slave nastop svoje policije kot dokaz, da se komunistični svet ne bo dal zatirati po ameriških imperijalistih. Žalitive in obrekovanja Amerike dežujejo na komunistično javnost s tako silo kot da bi jutri moral komunističen vojak pred topove in puške braniti svoj komunističen režim in oblast.

Nekateri poznalci razmer pravijo, da Amerika drži ruskega medveda za rep. Kaj naj pomeni ta fraza? Tisti, ki se z zverjo bori tako, da jo drži pri repu, je gotovo v veliki zadregi. Pri repu je treba silnih moči, da zver drži toliko trdno, da čuti, da jo boli toliko, da se ne udari ali s šapo ali z zobmi ali s kakim drugim bolj učinkovitim orožjem. Držanje pri repu je silno nevarno za tistega, ki drži. Ali bo moral spustiti ali pa se mu vsak čas lahko kaj hudega zgodi. Če pa držanje pri repu uspe, da je bolj dolgotrajno, pa pokaže, da je medved izredno slab in se celo tako slabega in nerodnega prijema ne more več otresti.

Tak medved izgleda sedaj Višinski, ki v Lake Success pri sejah Zvezd Narodov vpije v najvišjih tonih proti Ameriki, Angliji in Franciji, zraven pa se mu pozna, da kakega učinkovitega udarca ni več zmožen ali pa se ga sam boji. Ruski predlogi so vsi po vrsti zavrnjeni in Višinski prihaja z novimi predlogi in novimi govori. To je vse. Cel mednarodna aktivnost se s tem neha.

Tudi imenovanje ruskega maršala Rokosovskega za notranjega in vojnega ministra poljske republike izgleda, da ne pomeni več kot notranje boljševiško utrjevanje. Boljševiki se pripravljajo na nekako novo propagando med Nemci. V ta namen hočejo čim prej izprazniti iz vzhodne Nemčije svojo vojsko in svojo okupacijsko upravo. Potem bodo vplili, kako oni spoštujejo svobodo narodov, kako so prijatelji Nemcev, kako je treba, da vsi Nemci vidijo v Rusih svoje edine iskrene prijatelje in se z njimi združijo v borbi proti "reakcionarnim" silam sveta. Vse to hočejo Rusi napraviti v bližnji prihodnosti. Zato mora biti pa Poljska, ki je neposreden mejaš vzhodne Nemčije, trdna policijska postojanka Moskve. Poljska ne samo da mora čuvati vse interese Moskve in mednarodnega komunizma kot je to dolžnost vseh satelitskih režimov, Poljska mora biti po boljševiškem vzoru tako brezpogojno pokorna sovjetskim oblastem in interesom, da bo pokorno izvrševala tudi ukaze, ki bi bili potrebni v korist Nemcem in na škodo Poljakom, če bo to cena, da se dobi simpatija Nemcev. Poljska vzhodna meja reže v meso vsakemu Nemcu, Rusi pa za vsako ceno hočejo dobiti Nemce na svojo stran kot orodje svoje nadaljnje politike v zapadni Evropi. Poljska vlada pod sovjetskim maršalom bo izvedla tudi korekture meje če bo tako glasil ukaz iz Moskve.

Da bi prehitel in preprečil tak razvoj dogodkov na škodo interesov demokracije in zapada, je hitel Acheson v Pariz, v Bohn in Frankfurt. Zato je slavil nemški berlinski upor, zato je dal koncesije vladi zapadne Nemčije. Achenauerjeva vlada bo brez dvoma storila vse, da prepreči valovanje nemškega javnega mnenja v korist boljševiškov. Ob enem pa naj vsakdo ve, da se vsak Nemeč zaveda, da se zapad in vzhod borita za njegove simpatije, da vsak Nemeč res pridno in vztrajno dela, da vsak vztrajno izkorišča svetovni spor v nemško korist. Nemci nimajo nič drugega pred očmi kot ponovno vstajanje nemškega naroda in nemške moči.

Če zapadni narodi ne bodo aktivnejši v graditvi novega reda, bo ponoven nastop Nemcev samo nova težava v Evropi. Te težave in njene nevarnosti se mnogi evropski narodi že sedaj boje. Ponoven pojav nacistične stranke v Avstriji je hudo svarilo in kaže kam nemški duh cilja. Ker to vidijo Francozi, so tako trdi in nepopustljivi v vseh zadevah, ki jih Amerikanci predlagajo glede nemške obnove v gospodarskem in političnem oziru. Francozi se opravičeno boje, da bodo Nemci zagospodovali v zapadni Evropi.

To more preprečiti samo združena Evropa. Samo združena Evropa je dosti velika, da harmonično vključenje Nem-

cev more prenesti. Zapadna Evropa sama je premajhna. V združeno Evropo morajo priti narodi, ki so po nesrečni politiki koncem druge svetovne vojne postali del sovjetske vplivne cone. Evropa za in pred železno zaveso se mora združiti, Nemčijo vključiti in si postaviti skupen cilj obnove demokracije in vzdrževanje stalnega miru. Dokler bodo Rusi mogli pošiljati svoje maršale po Evropi, bodo preprečevali vse naše napore, da se izognemo novi vojni v Evropi.

BESEDA IZ NARODA

Pismo Vrhenskega Tineta

Waukegan, Ill. — Dragi urednik! Vaš list A. D. se mi kar dopade. Posebno Vaše kolona "Če verjamate al' pa ne," ga pišne. Dobro ga pokate brez flinte in fizola. Podobna mojstra sta tudi tista dva iz Jolietta, Tone s hriba in pa Jure. Vam trem jih nikoli ne zmanjka, kakor moji stari ne, pri kateri prav malo kdaj pridim v stih. Začne, pa konča vedno ona.

Da sem se spravil pisati to pismo, je pa največ kriv moj prijatelj in sosed Harjušk Nace. Veste, zadnjih pet tednov smo imeli v tukajšnji žičarni poizkušnice, ker smo štrajkali. Pa smo se tako privadili štrajkanja, da nam je skoro težko, ko smo te dni slišali, da moramo nazaj na delo. Kar privadili smo se. Naš boljše polovice so nam doma kaj dobrega cvrle, zraven smo kajpada poskrbeli, da smo kako prato primerno zalili z dobro pijačo in kar fletno je bilo. Seveda, naše skrbne ženiče so bile malo v skrbeh, kaj bodo koncem konca rekli finančni ministri o vsem tem. Mi možički smo jih pa tolažili, da bo še vsega zadosti, dela, jela in bakšiša. In tako tudi bo. Poizkušnice so se nam prilegle in so nam kar dobro tekline. Nekaterim nam so ob tem paradiznem življenju trebuščki odebelili, da gledamo kakor kakšni poklicni aldermani ali politikarji. Hvala Bogu, ni nam slabo.

Harjušk Nace je djav, Tine, vse je fajin in lušno tu v Waukeganu, samo od nas se premalokrat kdo oglasi v kakem listu. Od drugod zmiraj kaj pišejo. Tudi če le koklja zakokodaka, pa je že v cajntengah. Pri nas pa mora bit že heđu velika reč, da se kaj poroča. Mora že kdo na drug svet oditi, ali pa kak prav visok jubilej doživeti, potem šele kaj povemo. Veste, to me je pa dregnilo v nos in je seglo prav noter do srca, pa sem sklenil, da bom enkrat jaz kaj napisal od nas. Vi urednik pa razsodite po svoji modrosti in pameti, če je to pismo za objavo ali ne.

Novic je pri nas vedno kaj. Na deseti cesti popravlja svoj dom naš slovenski pogrebnik Jožef Nemančič. Preuredil bo vse prav lepo.

Naš č. g. župnik M. J. Hiti vedno hitijo z raznimi popravili in prenavljanjem okrog cerkve, šole itd. Včasih kar sami zavilajo rokave, pa pada kladivo po glavah žebjev, kakor da bi kak unijski kontraktor udarjal po njih. Tega delavnega gospoda naj nam Bog ohrani še mnogo let.

Naša slovenska društva tudi lepo napredujejo. Za društvo sv. Jožefa pridno skrbi njegov delavni tajnik Jože Zorc. Vedno je na potu in delu za nove člane in za razne športne zadeve. Na jeziku mu je vedno le beseda za društvo sv. Jožefa pa za K. S. K. Jednoto. Najbrže še ponoci samo o tem govori v sponju. Zato pa ima pri društvu uspehe. Le tako naprej, Jože! Jednoto potrebuje takih delovnih moči. — Može takega tipa so jo dvignili,

li, da je, kjer je. Tudi druga društva lepo napredujejo. Dragi urednik, moja roka je že trudna, saj toliko kakor zdaj že nisem napisal najmanj dvajset let. Zato bom nehaj, pa če me bo lušt, bom pa še drugič kaj napisal. Lepo pozdravljam vse čitatele tega lista, posebno pa vse Vrhence in Harjujce! Vrhensk Tine.

Regerčan: Jesen in moj obisk v ameriški "Beli Ljubljani"

V starem kraju je najlepša letna doba pomlad. Ko se začne probujati naroda tja koncem sušca, so prve, ki začno brsteti mačice, za temi se prikažejo kmalu vijolice in druge zgodnje cvetke. Nato drugo. Ko zelenijo travniki in logi, je kmalu vse v cvetju, potem so cvete raznih cvetlic in rastlin kar vrsti in ogrinja lepi slovenski svet vse na okrog. Zato smo se v starem kraju vedno najbolj veselili lepe pomladi.

V Ameriki pa je pomlad bolj pozna. Hladno vreme se vleče tja skoro do konca maja, včasih še dalj. Vsaj na osrednjem zapadu in okrog Velikih jezer je tako. Na severu pa še toliko bolj. Tam se pa spomlad sploh nima prilike ogledati. Morda komaj pogleda v deželo tja enkrat v rožniku, ko se doba pomladi že poplavlja. Imamo pa zato v znamenju toliko lepšo jesen v starem kraju je pa jesen pusta, sama deževna doba. Tu v Ameriki pa imamo prijetne jeseni. Ko začno v septembru postajati daljše noči in ko tu in tam v začetku oktobra poljubi zemljo slana, tedaj se začne zlatiti listje na mesecih, topolih in drugem drevju. Grmičevje (sumac) in drugo pa začne rdečiti. In pokrajine izgledajo, kakor bi bile pogrnjene s pisanimi prti. To je v Ameriki doba takojimenovalnega "indijanskega poletja." Letos smo imeli izredno lepo indijansko poletje. Sredi oktobra sem odbrzel z Baragovimi knjigami proti vzhodu, v ameriško Belo Ljubljano — v Cleveland, Ohio in tamošnje okolice.

Izdajanje slovenskih knjig v Ameriki nikakor ni lahko, niti dobičkanosno podvzetje. Le neodoljiva vztrajnost, pa pogum, premagata te težave. Ko jih pa premagaš, nosiš v sebi bogato hvalno zavest, da si opraviš celo posebno herkulovo delo. In to je plačilo, ki ti ga ne more dati nobena druga zadeva. Ko te tako pot vodi ponovno okrog zavednih slovenskih družin in vidiš, kako se je pri njih že udomačila in priljubila Baragova Pratika in lani prva knjiga Baragove knjižnice, knjiga "S potjo življenja slovenskega naroda," si v zavesti bogalo poplačan. Tedaj se zaveš, da tako delo le ni tako prazno. Tedaj gledaš v duhu na tisoče zavednih slovenskih ljudi širom te velike zemlje, ki ob tihih večerih berejo tvojo besedo. Pripovednik si jim. In to ni brez vrednosti. Če te vodi ta duh, potem je vsa muja pri izdajanju slovenskih knjig med Slovenci v Ameriki prijetna.

Z doseganjem izdajanjem Baragovih knjig se je dokazalo, da je tako podvzetje med ameriški Slovenci mogoče, če je le nekaj dobre in močne volje za to.

Slovenci se radi oklenejo vake dobre in poštene stvari. In izdajanje Baragovih knjig je taka zadeva.

Zato je prav na mestu, da se vsem dobrim slovenskim ljudem po vsej širni Ameriki, ki so segali prej in zopet zdaj letos po Baragovih knjigah najtopleje zahvalim za njihovo naklonjenost do Baragovih knjig. Prav dobro se zavedam, da vsa, vasa prijaznost, vaše velikodušno sodelovanje v tej zadevi ne gremeni, ampak gre slovenskim knjigam — Baragovim knjigam, ki skušajo vam dobrim in veselim Slovincem v tem tujem svetu ob tistih prostih trenutkih vašega odmora delati veselo domačo slovensko družino, v kateri je veniko krajši čas, ko se s knjigami pogovarjate v vaši mili prijetni domači slovenski besedi. V imenu tega vam vsem najlepša hvala za vse.

Omenil sem že nagibe, ki me vodijo pri izdajanju in razpečevanju Baragovih knjig. In ti so me privedli tudi v slovensko metropolo v Cleveland, Ohio, kjer sem se sestel zopet z mojimi stari prijatelji in znanci. Saj jih je toliko! Res ne gre, da bi jih imenoma navajal. Pozabil bi tega ali onega, pa bi ne bilo prav. Zato naj zahvalim kar vse skupaj. Posebno zahvalo pa dolgujem Mr. in Mrs. John Tutin, kjer sem stanoval. Vsem najlepša in najbolj iskrena zahvala za vso prijaznost in gostoljubnost.

Dolenjec sem, zato menda me vodijo čustva med Dolenjcem, med sinove in hčere vinskih gor, kjer so izvirki tistih lepih mavričnih odsevov sladkih, razigranih in veselih slovenskih poezij. Rojaki iz kostanjevske, svetokriške, cerkljanske okolice in iz okoličnice Gadove peči, so menda že od rojstva naprej obdarjeni s posebnimi talenti za napravljanje dobrih vin. Seveda ne smemo pri tem pozabiti slavni tršakovorcev, grčevcev, belocerkovorcev, leskovčanov, čatežancev, smarjetčanov, škocjančev, mirnopečancev, trebanjčev in vseh drugih dobrih dolenskih duš, ki se na ta poklic mojstrsko razumejo. Pa tudi vrli Kraševci znajo stisniti grozde, da da najboljše kapljico. Pa tudi Gorenjci, Notranjci, Stajerci in še drugi ne zaostajajo za nikomur. In koliko je vseh v Clevelandu!

Moj dobri prijatelj, Mr. Jaksetič, me je že pred leti seznanil z nekaterimi dolenski prvakom na Carl Avenue. Tam pod streho prijaznega Toneta Urbančiča smo se sestali. Tam domuje tudi prijazen John Zakrajšek, ki je te dni odprl v zvezi z Eddyjem Pograisom mesnico in grocerijo na Addison Rd. To je tisti John Zakrajšek, ki zna napraviti tako zelo okusne kranjske klobase, ki kadar se kuhajo, se dviga od njih tako prijeten vonj in duh gori do neba in najbrže še nebesčanom dela hude skomine gori nad zvezdami. In to niso prazne besede. Ko smo nekega večera njegove klobase pokušali ter jih zalivali z nebesko dobrim Concordom, ob katerem je naša družba tudi veselo prepevala, so na jasnem nebu zvezde ttrakosvetlo sijale (ne zijale, prosim!), da si z Mr. Jaksetičem nisva mogla tega raztolmačiti drugače, kakor da so dobri nebesčani z angeli vred nama pomožikovali in gledali doli proti Urbančičevi hiši, odkjer je gori v višavo tako lepo po klobasah dišalo. Po tej ugotovitvi vsa se podala k počitku in tako sladko spala, kakor bi naju angelčki zibali.

Na kraj veselih spominov se ljudje radi vračajo. In mi smo bili tiste dni tudi taki. Tretji dan zvečer smo se zopet sestali tamkaj in potem še velikokrat. V soboto 22. oktobra zvečer pa je bil zgodovinski večer za nas

NASA MICKA IMA TUD BESEDO

Jož, kako sem zadnji teden našega zaštapala! Se zljaj se mi dobro zdi, da sem ga. Saj me vsi poznate, kako da sem krotka in ponižna, ampak da bi kdo svoje škarpe brisal obme, nak, tisto pa ne! Saj ne rečem, da jih, ampak veste, človek mora take stvari o pravem času preprečiti, da jih ne bi.

Čakajte, bom povedala, kako je bilo. Saj veste, da takih stvari ni za skrivati, ker lahko marsikateri prav pridejo, če se ji kaj takega primeri kakor se je meni.

Veste, oni večer je naš po večerji kar na vsem lepem vrgel po svetu nepoznano sporočilo: "Micka, jutri grem pa v Girard!" Kar tako, kakor bi rekel, da bo nesel hlače zaflikat Srpanu. Aha!

Pa sem se obrnila od sinka, v katerem sem ravno pomivala čepinje, uprla roki v bok, kar mi zelo pristoja, saj sem onidni zelo poskusila pred ogledalom, našega pogledala iz obličja v obličje in rekla lepo počasi in hudo razločno: "Če boš šel, pa ne boš šel sam!" Kar tako: ena, dve, tri.

Vse. Na ta večer smo ustanovili po temeljitem razmišljanju in razmotrivanju eno najpotrebnejših slovenskih društev v Ameriki. Da, v prostori rojaka Toneta Urbančiča se je to zgodilo. Navzoči so bili: John Zakrajšek, Anton Jaksetič, Anton Urbančič, Frank Banič, Frank Rade, J. Jerič in Jožef Jalovec. Po dolgem debatiranju je rojak Jožef Jalovec pozval vse k dnevnemu redu. Razložil je, da če hočemo k cilju, da se moramo držati parlamentarnega reda. Nastala je tihota. Jožef Jalovec pa je v ognjevitih besedah izrazil svoja čustva do tako potrebnega društva. Priporočal je, da zdaj je primeren čas, da se nekaj stori. Kajpada, da so njegove dobre načrte o tem vsj navdušeno podprli. Začelo se je zborovanje. Najprvo je nekaj nedko, je potrebno, da si takoj izvolimo društveni odbor, nato bomo sestavili začasna pravila, ki naj bodo v veljavi do prihodnjega letnega zborovanja. Z dnevnim redom smo prišli torej takoj na volitev odbora. Za glavnega predsednika društva je bil soglasno izvoljen navdušeni rojak Jožef Jalovec, za podpredsednika Anton Urbančič, za glavnega tajnika Anton Jaksetič, glavni blagajnik John Zakrajšek, zapisnikar J. Jerič. Nadzornika sta pa Frank Banič in Anton Urbančič. Vratar je Frank Rade.

Komaj smo izvolili odbor po določenih paragrafcih, se je glavni predsednik domielil, da nismo dali društvu še nobenega imena in da je na mestu, da bi imelo društvo kako ime, kajti vsaka stvar na svetu ima kako ime, zakaj primojzuna, bi ga ne imelo naše društvo?

Temu se je takoj pomagalo. Zapisnikar je takoj predlagal, naj se društvo imenuje društvo sv. Florjana. Predlog so vsi so (Dalle na 3. strani.)

Bila sem pripravljena, da ga bo treba brihtat, pa je še toliko trden, da je prenesel ta hud napad. Samo kisló je skremžil obraz, kot bi požrl kakšne špitalske pine, pa rekel: "Saj bi tebe vzela s seboj, pa ki vem, da ne bi šla!"

O, ti pokora, ti! Kaj se ti zmisli! Pa ki ve, da bi lezla po golih kolenih za njim, samo če bi me hotel s seboj. Zdjaj me pa vpraša, če bi šla z njim. Pa še v Girard, ki sem si ga že tako želela ogledati. Saj sem slišala, kako da so tam dobri ljudje. Od tam so bili prvi, ki so zahtevali, da mora biti moja kolona dvakrat na teden. Aha, sam bi šel rad, saj vem. Ne bo nič! Kar je žena to je mož, je rekel sv. Ambrož. Pa tudi narobe se lepo urajma.

No in potem sva se zmenila, da bova šla oba. Saj veste, da moram nanj paziti, da se mi kam ne zameštra. Pa postavila bi se rada po Girardu, saj veste. V mojem kožuščku, ki mi ga je tako fletnega skomandiral Benno Leustig, da ga nima nobena lepšega v metropoli, pa ki veste, da se ne maram hvaliti, se bom tako postavila, da nikoli tega. Pa našega bodo blagrovani, ki ima tako luškano in tako krotko ženico. Le kje jo je staknil, bodo rekli.

Ampak kjer se prepripta dva, tretji dobiček ima, pravijo in pri nas bi bilo skoro prav tako prišlo. Komaj sva se namreč z našim zares domenila, da bova šla oba od doma, se je pa oglašil naš, ki bo doma imel, in začel na vse mile viže, da bo šel tudi on, da kaj pa mislimo, če bomo njega samega pustili doma. Zastonj sva ga pogovarjala, da ne more pustiti šole, da mu bi zastran tega sestra učiteljica ušesa navila in kaj da bodo rekli njegov katehet, Father Ruper. On pa, da se bosta s Fatherom Ruperjem že pomenila, kadar bosta skupaj maševala, to se pravi, Father Ruper mašuje, naš mali mu pa strže in naš Jimmy trdi, da jih hitrejših ni v clevelandski škofiji in da je prav zato tak drenj pri njihni maši.

To pa njegovemu očetu ni bilo dovolji in je malemu rekel, da on še hitre maše videl ni. Naj bi bil takrat in Kranju, ko sta maševala naš in njegov brat gospod Jože. Mali je trdil svojo, njegov oče svojo in hudo sta se dajala, dokler nisem posegla jaz vmes, kakor moram vselej ob takih prigodbah. Malemu sem obljubila nekaj lepega, da mu bom kupila, če bo ostal doma, očetu sem pa rekla, da če ga sram ni, ki se z otrokom pogovarja. Tako sem ju pomirila. Malemu smo naročili, naj gre na večerjo k sosedovim, kjer je njegova sestra za ta mlado, potem pa naj pride domov in pazi na hišo. Prvo je takoj obljubil, drugo pa ne za gotovo, ker da ne ve, če bo morda pri sosedovih kakšna važna debata in bo moral ostati nekaj časa dlje tam. Rekel pa je, naj greva kar brez skrbi v Girard, da bo že on pazil na domaćijo.

In v sredo smo se peljali in prav prijetno je bilo po poti in tam. Se nismo bili 10 milj od Clevelanda, ko je že naš tožil, da bi bilo treba nekoliko ustaviti, da bi malo prigrizli. Pa ki so bile komaj žlice suhe po zajtrku. V Girardu so nas lepo sprejeli pri Zoretovih in Anžičovih, več pa jih nismo mogli obiskati pri najboljši volji, ker smo imeli opravke v Youngstownu in je bilo treba naglo domov. Naš je tožil, da se je svet močeno spremenil, pa ne v pravo smer. Je rekel, da je bil dostikrat v Girardu njega dni, pa ni šel nikoli od tam pred zoro. Je rekel, da zastran poti, ki je tako rada meglena sem od Warrenna. Aha, saj se poznamo, meglena... pa ne pot, kaj ne, Japček.

Bomo še govorili o tej stvari, se mi nekaj zdi.

ZBEGANO GNEZDO

POVEST
CVETA STOJANOVA

Vsa narava, človek in priroda, drhti v stresljajih — od stare korenine do najnežnejše korenice, od deklice do starca — le da mladost ob tej bolečini zavriska, starost pa se krči in stiska, a se vendar razmahne preko sebe še v novo pomlad.

Tudi Agata je poklicala zemlja, ki je ležala v velikih kupih na vrtu. Že nekaj dni je stala pri oknu s pogledom na vrt, že nekaj dni ni vedela, kako naj se odloči. In danes je slovela na oknu, ki ga je odprla na stečaj, da jo je mrazilo, pa tega ni hotela občutiti. Grela jo je toplota, ki je segala iz vratu do nje. Tam je meril Matej grede, zasajal količke in natezoval vrvece. Ob kupih zemlje je delalo šest delavcev, ki so kopali, nalagali na samokolnice in razmetavali po Matejevem načrtu. Agata ob oknu je štrela v nemiru; bilo ji je, da bi šla in sama prijela za lopato, zravnala vrt in se trudila in potila. Pa ji je Matej ukazal, da ne sme med delavce, ali pa on ne gre. Nekajkrat je že stopila do vrat, pa je obstala in se vrnila.

Slednjič se je oblekla in šla v mesto. Ob takih urah, ko ni vedela, kam bi s seboj, se je domislila tovarišice svoje mame. Gospa Grolova je živela pri svoji poročni hčeri in bila v sedemdesetem letu, a živahnega duha in je rada imela družbo. Agate se je razveselila, kakor se je Agata vedno ugrela pri njej. Tokrat je našla gospo potrto.

"Kaj ste bolni?" je pozdravila Agata.

"Nisem, samo marec se bliža, ki je za mladino najlepši mesec, za dozorele najhujši v letu. Rije po človeku, da ne veš, kam bi; težko ga je preboleti. Kaj ga ti ne poznaš, Agata?"

Agata jo je gledala, kakor da pripoveduje iz njene duše, in se nerodno nasmehljala: "Časih začutim praznino, manjka mi nečesa; in spet prične temnoba, ki me hoče stisniti; takrat se oblečem in pridem k vam. Zdaj je dobro. Kako je z vami vsemi in kako je z vami še posebej?"

Agata se je naslonila v kot zofe in gledala v gospo, ki ji je govorilo o vnuki, hčeri, zetu in svojih sinovih. Agata je poslušala, pozabila, da ni doma, in se utopila v razorani obraz gospe. Poslušala jo je pozorno:

"Doživela sem že vse, samo revolucije še ne. In ko slišim o boljševiški Rusiji, fašistični Italiji in slišim Hitlerjev glas, se mi zdi, da se tresejo tudi tla naše zemlje pod koraki, ki prihajajo. Tri sinove imam in zeta, ki jih poslušam. Vsi štirje se bojujejo drug zoper drugega, vsak za svojo veliko in edino veljavno idejo! Kaj so to bratje po krvi in iz enega jaza? Kaj sem jih učila jaz tako, jaz vsakega drugače? Kaj nisem molila in jih učila moliti, spoštovati in delati? Oni pa se mi posmihajo in molijo svoje ideje, svojega političnega boga, ki jih uči sovražiti in jih odteguje delu. Vidíš, Agata, da bi ne držala doma s temi starimi pa živimi pokami, ki jih vodi Bog, in da nimam ob sebi hčere, bi bili vsi ti moji štirje veliki možje, čeprav so na visoki družabni stopnji, brez doma in kakor izobčenci sredi ceste."

Utudila se je in prenehala. Oči so se ji svetile v ognju, kakršnega zaneti ljubezen v mladih očeh. Lica so ji pordele in kretnje so poživile vsaj njeno drobno pa prikupno postavo. Tudi Agata je ogrel ta ogenj, tudi iz njenih oči je plamtelo in čakala je, da je lahko rekla: "Se vam zdi, da bi ženske mogle zaustaviti reko, ki drvi preko Evrope ter preplavlja in uničuje ves božji svet? Kaj se ne jezite preveč na moške?"

"Vidiš, Agata, to je tisto! Ženske! Ženska je tisto zlo, ki spodjeda današnji čas." "Eva je kriva, je rekel prvi mož Adam," se je nasmehljala Agata in čakala na nadaljnje modrovanje stare gospe. "In čeprav se smeješ, Agata, je le Eva kriva. Eva je dejanje. Eva je kriva prvič, drugič in poslednjič."

"Pa imamo tudi Marijo," je rekla Agata, a ni mogla nadaljevati svoje misli, ker jo je gospa Grolova prehitela.

"Zdaj vlada Eva, čas zmote. Danes nimamo ne žensk ne žena, nimamo domov in nimamo mater. In zato danes tudi nimamo mož."

Gospa si je oddahnila, ko je izšla iz sebe gorje, ki jo je težilo in morilo, kakor da bi v svoji duši preživljala grozote revolucije same.

"Potem je pač revolucija Evropi potrebna, potem je boljše življenje," je pogledala Agata gospo in jo skušala.

"Norica! Ali boš svojo hišo zažgala, če imaš v njej tudi smeti? Da, tako bajajo danes! Revolucija prepoji zemljo s krvjo, grozote vstajajo in rastejo namesto križev, ki jih lomijo in teptajo. (Dalje prihodnjič.)"

1949	NOV.	1949
So	Mo	De
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLENDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

DECEMBER

26.—Društvo Modern Crusaders št. 45 SDZ priredi božični ples v SDD na Waterloo Rd.—igra Vadnal orkester.

1950

JANUARY

28.—Priredi društvo Ložka dolina plesno veselico v SND na St. Clair Ave. Igra Johnny

Vadnal orkester. 29.—Društvo Modern Crusaders št. 455 SD plesna veselica v SDD na Waterloo Rd.—igra Vadnal orkester.

FEBRUAR

4.—Društvo France Prešeren št. 17 SDZ priredi plesno veselico v SND na St. Clair Ave. Igra Srnick orkester.

JESEN IN MOJ OBISK V AMERIŠKI "BELI LJUBLJANI"

(Nadaljevanje s 2. strani)

glasno podprli in za istega tudi glasovali in društvo je srečno prišlo do lepega in primernegega imena.

Nato smo šli na pravila. To nam ni delalo preglavic. Hitro smo sestavili glavne točke. Glavna določila in dolžnosti odborov so sledeče:

Glavni sedež, dokler se drugače ne določi, bo v prostorih brata Antona Urbančiča.

Društvo posluje brez vsakih prispevkov ali assessmentov. Vse temelji in se giblje na pravi bratski ljubezni.

Glavni predsednik mora skrbeti, da bo vodil vsa zborovanja v pravem bratskem duhu in skrbeti mora, da je na vsakem sestanku dovolj zabave.

Glavni podpredsednik podpira glavnega predsednika, če bi slučajno na kakem zborovanju gl. predsednik kako opešal.

Glavni tajnik vodi vse tajniške posle in pomaga gl. predsedniku.

Gl. blagajnik mora skrbeti, da bo v kasi vedno dovolj denarja in da bodo v kleti sodčki polni. To je njegova glavna dolžnost in skrb.

Nadzorniki morajo biti vedno čuječi in paziti, da društvo lepo napreduje in raste.

Tajnik propagande mora delati vedno in povsod dobro reklamamo za društvo in pridobivati nove člane.

Novi člani imajo dolžnost plačati "fantovščino."

Nadaljnje potrebne točke in določila, ki jih bodo zahtevale razmere in okoliščine, pa se bodo dolale na prihodnjem zborovanju.

Nato je izvoljeni glavni predsednik Jalovec zopet v ganljivih besedah polagal navzočim na srca, da naj ne pozabimo, kar smo pravkar sprejeli in da naj vedno delamo za napredek tega potrebnega društva. Navdušen in kar-zamaknen, je pogledal proti nebu in vzkliznil: Živel naše novo društvo sv. Florjana! Živeli njegovi veseli člani!

Seja je končala. Gl. predsednik je nato naznanil navzočim, da je medtem skuhal mesene klobase. Glavni blagajnik pa je pričel vršiti predpisane mu dolžnosti. Na mizo je postavil poln "buffalo" in zaukazal, da naj pokusimo. Kajpada, da smo ubogali. Ko smo bili s pokušanjem tistega, ki je bil v "buffalo" malo gotovi (končali se nismo), in ko smo se tudi oteščali z dobrimi klobasami, tedaj pa se je oglašil k besedi društveni nadzornik Frank Banič in je začel peti tisto vedno lepo in veselo:

"Pod mojim okencem eno pišemce leži. . . tam stoji zapisano. . ."

Za njim so poprijeli še ostali, posebno pa glavni predsednik Jalovec in lepa slovenska pesem je donela, da je odmevalo do svetlih zvezd na nebu. Zopet so zvezdice migljale vse veselo, ko smo se vračali pozno v noč k počitku, vsak proti svojemu bivališču. Ustanovili smo novo dru-

na slikoviti Trški gori nad Krško, kjer so v jesenskih dneh pokušali sladki most in dobro vino.

Dal Bog, da se še vidimo, veseli in zdravi! Saj pravijo, da dobre in vesele ljudi ima tudi Bog rad in če bo nas ta rad imel, kdo bo zoper nas?!

MALI OGLASI

Iščeta stanovanje Mlad zakonski par želi dobiti stanovanje 3 ali 4 neopremljene sobe. Kdor ima kaj naj pokličite po 5. uri popoldne EX 5029.

(229)

Ali ste prehlajeni?

Pri nas imamo izborno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug
15702 WATERLOO RD.

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

Naročile si BARAGOVE KNJIGE za leto 1950

Knjige so sledeče:

1. "BARAGOVA PRATIKA" za leto 1950, in
2. "AMERIŠKE SLOVENSKE VECERNICE" ali druga knjiga Baragove knjižnice.

Obe knjigi sta zelo zanimivi in slaneli s poštnino vred \$1.50

Vsaka posamezna pa 80c

Naročnino je poslati v poštnem Money Order, ali pa v bančnem čeku na naslov:

BARAGOVA PRATIKA

1857 WEST 21st PLACE CHICAGO 8, ILL.

OBLAK MOVER

Naša specialnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St. HE 2730

—AND THE WORST IS YET TO COME—in najhujše šele pride

JUTRO BREZ SONCA

(IVAN JONTEZ)

je naslov novemu, nadvse zanimivemu izvirnemu romanu, ki izide v začetku decembra.

ROMAN OPISUJE LJUBEZEN DVEH MLADIH LJUDI, MILANA IN OLGE IN NJUN BOJ ZA SVOBODO IN LEPŠE ŽIVLJENJE.

Napeto dejanje . . . romantična ljubezen dramatični zapletljaji . . . pretresljiv finale!

Krasno vezana knjiga z lepo, pomenljivo umetniško sliko na platnicah, ki je sama vredna cene knjige.

ZELO PRIMERNO DARILO ZA PRAZNIKE!

Cena \$3.00 — Po pošti \$3.25 — V Kanado po pošti \$3.50 Denar je poslati z naročilom!

KNJIGO LAHKO NAROČITE ŽE ZDAJ PRI AMERIŠKI DOMOVINI

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostnega ter potrtega srca naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancom, da je umrl naš dobi in skrbni oče

Filip Vitigoj

ki je previden z svetimi zakramenti zaspal v Gospodu dne 20. oktobra 1949.

Naš dragi pokojni oče je bil rojen dne 1. maja 1881 v župniji Čatež na Dolenjskem.

Pogreb se je vršil dne 24. oktobra iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in Sinovi v cerkev sv. Andreja na Superior Ave. in E. 52 St. Sv. mašo zadušnico je daroval č. g. Rev. Wendelin J. Kravec O.S.B. Po pogrebnih sv. maši pa je bilo truplo prepeljano na pokopališče Kalvarija ter ondi položeno k zemeljskemu počitku v družinsko grobnico poleg svoje pred 22 leti umrle soproge Mary rojene Kolar.

Na tem mestu se kar najiskrenejše zahvalimo č. g. Rev. Wendelinu J. Kravcu, ki je naših očeta previdel z svetimi zakramenti, zanj opravil sveto mašo zadušnico in druge pogrebne molitve. Za vse to naš iskreni Bog plačaj stotero.

Dalje se iskreno zahvalimo vsem, ki so poklonili toliko lepih vencev ob očetovi krsti ter očetu tako izkazali zadnjo čast.

Enako se zahvalimo vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj njihove duše.

Zahvala društvu Naprej št. 5 SNPJ za vso pomoč in pa za pogrebe.

Dalje zahvala vsem, ki so prišli očeta kropiti ter molit za mir in pokoj njihove duše; prav tako vsem onim, ki so se udeležili pogreba, zlasti pogrebne sv. maše ter potem očeta spremili vse do njihovega groba.

Dalje naša iskrena zahvala vsem, ki so dali na dan pogreba svoje avtomobile povsem brezplačno ter mnogim omogočili, da so se mogli udeležiti pogreba.

Še prav posebno se pa zahvalimo Dr. Anthony Perkotu za vso skrb za zdravljenje očeta, za poljšavo in za obiske.

Iskrena zahvala pogrebnemu zavodu Joseph Zele in Sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba ter vso prvotno poslugo, ki so nam jo dali.

Končno se zahvalimo prav vsem, ki so nam na en ali drugi način kaj pomagali ob smrti našega dobrega očeta.

A Vi, dragi oče, počivajte v miru in lahka naj Vam bo ameriška gruda, duši Vaši blagi pa večni mir. Naj Vas dobi Bog nagradi v večnosti z večnim veseljem v družbi izvoljenih.

Enkrat glas Odrašenikov nas iz groba zbudil bo in poklical pred Sodnika našo dušo in telo.

Zalujoci ostali:

CECILIJA poroč. MILLER, ALBINA poroč. TALIK, DOROTTY poroč. GRAY, hčere VNUKI in VNUKINJE

Cleveland, Ohio, 21. novembra 1949.

Odpravi sitnost ŽELODČNEGA PLINA!

Ta hudi občutek "zabasanosti," ki zapira želodec, povzroča sitnosti in nezadovoljstvo, je največkrat povzročen vsled zastrupitve. Nikar trpeti nadalje po nepotrebnem: Vzemite Trinerjevo Grenko VINO, časom preizkušeno za nesljivo želodčno toniko, odvajalno zdravilo. Ta prijazno okusna zmes je znanstveno pripravljena iz naravnih korenin, zelišč in cvetja. Daje točno pomoč proti zastrupitvi in njenim simptomom. Nabavite si še danes steklenico in dokazite samemu sebi Trinerjevo učinkovitost.

TRINERJEVO GRENSKO VINO

POŠLJITE KUPON ŠE DANES!

Joseph Triner Corp.
4053 W. Fillmore - Chicago 24, Ill.
Prosim, pošljite mi 18 oz. steklenico Trinerjevega Grenskega Vina, na kar priloge \$1.50 za vazo steklenico, poštnina vključena.
IME _____
NASLOV _____
MESTO IN DRŽAVA _____

MAKE ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES YOUR BUY WORD

Perhaps you need vitamins. If you do, you want vitamins that are Painless, Easy and Convenient to take. Remember, Each One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule contains the full daily quantities of five vitamins, whose requirements in human nutrition have been established.

Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements until the next day. That's CONVENIENCE. Buy for only one capsule each day. That's ECONOMY.

GUARANTEE: Your money back if, after taking a single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day for sixty days, you are not entirely satisfied. Be sure to ask for One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules.

MILES LABORATORIES, INC. Elkhart, Indiana

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

Vsa divizija Marguerite — trije polki afriških lovcev, polk huzarjev — se je bila zbrala v zarezni ozemlja, nekoliko pod Kalvarijo, na levi strani ceste. Trobente so zabobale "Na tla!" in zaslizalo se je povelje častnikov:

"Pritegnite pasove, zavarujte prtljago!"
Prosper je bil skočil s konja; iztezal se je in božal Zefira z roko. Ubogi Zefir! Tudi njemu je bilo prav tako neumno kakor gospodarju, in pasji posel, ki ga je moral opravljati, ga je bil popolnoma umoril. Prvi vsem tem pa je nosil neverjetno breme: pred sedlom perilo, preko njega zviti plašč, za sedlom bluzo, hlače in prečno vrečo s pripravo za snajenje, čez vse to vrečo za provijant, ne vstevši kozlovega meha, vojaške steklenice in vojnega kotla. Nežno sočutje je polnilo jezdečevu srce, ko je natezal

jermene in se ogotavljal, da vsi dobro drže.

Bil je krut trenotek. Prosper, ki ni bil strahopetnejši od drugih, si je zapalil cigareto, tako suha so mu bila usta. Kadar se bliža ataka, si lahko sleherni reče: "To pot obležim!" To je trajalo pet ali šest minut; govornica je šla, da je jezdil general Marguerite naprej, razgledovat ozemlje. Čakalji so. Vseh petero polkov se je bilo postavilo v treh kolonah, vsaka kolona tri škadrona globoka — pač dovolj krme za topove.

Naenkrat so trobente zadonele. "Na konja!" In skoro istočasno je zapel drugi signal: "Sabljo v roko!"

Polkovniki vseh polkov so bistrili že zajahali naprej, da zavzemo svoja bojna mesta, petindvajset metrov pred fronto. Kapitani so bili na svojih mestih na čelu oddelkov. Zdaj se je ob smrtni tišini pričelo

čakanje. Nobenega šuma, nobenega diha ni bilo več slišati pod žarečim solncem. Le še eno — zadnje povelje, in vsa ta nepremična masa se je imela premakniti in se z brzino burje vreči naprej.

A v tem trenotku se je pokazal na grebenu griča častnik na konju; bil je ranjen, dvoje mož ga je držalo. Najprej ga niso spoznali; nato se je dvignilo srdito mrmranje in mahom naraslo do besnega trušča. Bil je general Marguerite, ki mu je krogla predrla lice in ga ranila na smrt. Govoriti ni mogel; samo z roko je mahal tja proti sovražniku.

Kričanje je venomer narasčalo. "Naš general... Maščujmo ga!"

Takrat je polkovnik prvega polka visoko dvignil svojo sabljo in kričnil z gromovitim glasom:

"Naskok!"

Trobente so zadonele in masa se je premaknila, najprej v travu. Prosper se je nahajal v prvi četi, a skoraj na skrajnem robu desnega krila. Največja nevarnost je v sredi, ki si jo sovražnik z instinktivno zagrizenostjo izbira za cilj streljanja. Ko so bili na grebenu Kalvarije ter so pričeli po drugi strani jezdit navzdol proti širni ravnini, je Prosper

v daljavi kakih tisoč metrov praj jasno videl pruske karete, nad katere so jih gnali. Si cer pa je dirjal kakor v sanjah, s plavajočo lahkotnostjo spečega človeka, in z nenavadno praznoto možganov, ki ga je puščala brez vsakršne misli. Bil je stroj, obračajoč se pod nepremagljivim vzgonom. Poveljniki so ponavljali: "Uzdo k uzdi!" da bi čim najtesneje sklenili čete in jim dali odporost granita. Nato, čim hitrejši lovi po arabski šegi izuščali divje krike, ki so delali njih konje blazne. Kmalu je bilo vse samó satansko drevenje, peklenki lov in besen galop, ki ga je spremljalo prasketanje krogelj, ki so udarjale ob kovino, ob skodelice, vojaške steklenice, medenino uniform in konjskih opravi, kakor rožljajoča toča. Skozi točo pa je šel orkan z burjo in bliskom, ki je tresel zemljo in pušal v solninem soju vonj po sežgani volni in znojnih zvereh.

Po petsto metrih je Prosper padel, pod strašnim trkom, ki je odnesel vse s seboj. Zagrabil je Zefira za grivo, da se je mogel zopet pognati v sedlo. Sreda, obsuta s krogli in izdolbena od streljanja, se je pričejala umikati, dočim sta se obdede krili razpršili in stopali nazaj, da obnovita svoj naskok. To je bilo nujno in že naprej očitno uničenje prvega škadrona. Ubiti konji so zapirali ozemlje; nekateri so bili poginili v prvem hipu, ostali so otepali v divjem smrtinem boju. In videl si jezdece brez konj, kako so tekali z vso močjo svojih kratkih nog in iskali živali. Že je bila zemlja posuta s trupli; mnogo konj je galopiralo vse naprej in se vračalo nazaj na svoja mesta, v blaznem besu, kakor da jih smodnik mika in vabi v ogenj. Napad se je obnovil; drugi škadron se je z raztočim gne-

vom vrjel naprej; vojaki so ležali na vratovih svojih konj, sablje povesene, pripravljene k udarcu. Še dvesto metrov so prejezdili ob gluščem hrupu nevihte. A sreda se je zopet vzgremila. Ljudje in živali so padali ter ovirali galop z nerazrešnim klopčičem svojih trupel. In tudi drugi škadron je pokoščen in je uničen prepustil mesto tistim, ki so mu sledili.

Takrat, ko se je v junaški trdovratnosti vršil tretji naskok, se je našel Prosper pomešanega med huzarje in franco-

sko lovce. Polki so se mešali drug z drugim, ostajal je le še ogromen val, ki se je brez prestanka razbijal in se tvoril iznova, da pogazi vse, karkoli mu pride naproti. Zdaj ni imel nobenega pojma več o tem, kar se je godilo; ves se je prepuščal svojemu konju, vrljemu Zefiru, katerega je tolikanj ljubil, in ki se je zdel ves divji od rane na ušesu. Zdaj je bil v sredi, drugi konji okrog njega so se vzpenjali in prekopicavali. Ljudje je matelo na zemljo kakor da bi jih odnašal veter, dočim so drugi, ubiti na

mestu, ostajali v sedlu ter z zaprtimi trepalnicami naskakovali vse naprej. In to pot so se pokazala strnišča za tistimi dvesto metri, ki so jih bili zdaj zavojevali, posejani z mrtvimi in ranjenci. Med njimi so bili nekateri, ki se jim je bila glava zarila v zemljo; drugi, ki so bili padli na hrbet, so gledali v solnce z izbuljenimi očmi, polnimi groze. Drugje spet je ležal velik črn konj, častniški konj z odprtim trebuhom in si zaman prizadeval vstati:

(Dalje prihodnje)

Making your blessings count!

They can slip through your fingers so quickly — those blessings we count on THANKSGIVING DAY. Yet, this year, as in all years past, Americans have plenty to be thankful for — because we know the secret of multiplying our good fortune.

The secret is sharing...

We share our plenty with people of other lands — our food, clothing, raw materials and medicines — and America prospers...

We help bolster free governments abroad — with the Marshall Plan and the Atlantic Pact, with security weapons — and American democracy is safer...

At home we protect the rights of all Ameri-

cans of every race, creed and ancestry — with laws for fair practices in employment, and equal opportunity for all in education, in housing — and our own freedoms grow stronger, more secure...

Good fortune grows when you spread it around.

By sharing generously with our friends abroad... by defending the rights of our neighbors at home... by making our blessings count, we build a better, happier life for all.

It's the American way!

Purani! Kokoši! Race! Goske!

Pridite nočaj ali jutri večer na

BAZAR

V SLOVENSKI DOM NA HOLMES AVE.

da boste odnesli

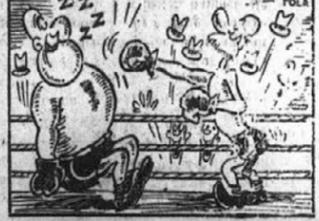
lepe in koristne nagrade za Zahvalni dan!

Vas vse prijazno vabi

ODBOR ŽUPNIJE MARIJE VNEBOVZETE

G. WHISKERS

Naznanilo in Zahvala

Zalostnega ter globoko potrtega srca nznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminul ljubljeni soprog in skrbni oče

1885

Joseph Jakšič

1949

ki je previden z svetimi zakramenti zaspal v Gospodu dne 4. oktobra 1949. Dragi pokojnik je bil rojen 30. marca 1885 v vasi Jakšič, župnija Fara pri Kočevju. Pogreb dragega pokojnika se je vršil dne 8. oktobra iz pogrebnega zavoda Anton Grdina in Sinovi v cerkev sv. Pavla na E. 40 St. Pogrebno sveto mašo z asistenco je daroval č. g. Rev. Joseph Mišič ob asistenci č. g. Rev. Simon Nekiča in Rev. Nick Novosel. Po pogrebnem sv. maši pa je bilo truplo prepeljano na pokopališče Kalvarija ter ondi položeno k zemeljskemu počitku.

Na tem mestu se prav iskreno zahvalimo č. g. Rev. Joseph Mišiču, ki je pokojnika prevedel z svetimi zakramenti, zanj opravil sv. mašo zadušnico in vse druge pogrebne molitve. Naj mu bo za vse to Bog obilni plačnik.

Dalje se zahvalimo č. g. Rev. Simon Nekiču in č. g. Rev. Nick Novoselcu za asistenco pri sv. maši. Dalje Rev. Simon Nekiču za obiske doma in v bolnišnici.

Naša iskrena zahvala vsem, ki so poklonili toliko lepih vencev ter ozaljšali našega dragega pokojnika, ko je počival na mrtvaškem odru in mu tako izkazali zadnjo čast.

Enako se iskreno zahvalimo vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj duše pokojnega.

Dalje zahvala vsem, ki so na dan pogreba dali na razpolago svoje avtomobile ter tako mnogim omogočili, da so se mogli udeležiti pogreba.

Naša zahvala vsem, ki so prišli pokojnika kropit ter molit za mir in pokoj njegove duše in prav tako vsem onim, ki so se udeležili pogreba, zlasti še posebej onim, ki so se udeležili pogrebne sv. maše ter pokojnika spremili na pokopališče vse do njegovega groba.

Posebna zahvala pa še društvu sv. Janeza Krstnika št. 37 ABZ, ter društvu sv. Pavla št. 10 HKZ, za vso naklonjenost, pomoč in pa za pogrebe. Prav enako se zahvalimo društvu Najsvetejšega Imena župnije sv. Pavla.

Še posebej pa se iskreno zahvalimo za vso pomoč in vso naklonjenost bratrancu Matiji Kajfež, njegovi ženi in vsej družini, dalje bratrancu John Obramovič, njegovi ženi Agnes in vsej družini, in pa sestram reda sv. Franciška župnije sv. Pavla, ker so prišle kropit pokojnika ter molit ob njegovi krsti. Dalje iskrena zahvala vsem dobrim sosedom in sosedam za vso pomoč in naklonjenost, ki smo jo bili deležni ob tej grenki uri.

Zahvala za izraze sožalja bodisi ustmeno ali pisмено. Iskrena zahvala pogrebni zavodu Anton Grdina in Sinovi za vso prvovrstno postrežbo in pa tako vzorno vodstvo pogreba.

Končno zahvala vsem, ki so nam kaj na ta ali oni način pomagali ob izgubi našega dragega pokojnika.

A Ti predragi in ljubljeni soprog in skrbni oče, počivaj v miru v zemlji ameriški in lahka naj Ti bo gruda te nove domovine, duši Tvoji pa večni mir, ki ga nevirano uživaš za vse Tvoje trpljenje in skrbi, ki si jih doprinesel za svojo družino. Naj Te Vsemogočni nagradi z večnim veseljem izvoljenih, a enkrat pa nam vsem veselo snidenje na desnici Gospodovi.

Tvoji žalujoči:

- CATHERINE JAKŠIČ, soproga
- ANNA poročena RONDARIČ, CATHERINE, in JOSEPHINE poročena HOZJAN, hčere
- JOSEPH, EDWARD, STANLEY, in LOUIS, sinovi
- ELEONOR JAKŠIČ, sinaha RICHARD RONDARIČ, zet
- VNUKI in VNUKINJE

Vse mine, vse zgine, le večnost trpi; a Tebi, predragi, naj luč večna sveti.

Cleveland, Ohio, 21. novembra 1949.